

Rapport

Toetsing 175 Mindervalidentoiletten

(MiVa)

Augustus 2014

Inhoud

Aanleiding voor het onderzoek	3
Doel van het rapport	3
Uitgangspunt: Wat is rolstoeltoegankelijkheid?	4
Wijze van toetsen	4
Resultaat van de toetsingen	6
Belangrijkste knelpunten	7
Waarom gaat het nog niet overal goed?	10
Mogelijkheden ter verbetering	11
Tot slot	12

Bijlagen: voorbeelden van getoetste mindervalidentoiletten

Aanleiding voor het onderzoek

Het Nederlands Instituut voor Rolstoeltoegankelijkheid (NIRT) heeft in de afgelopen jaren op verschillende wijzen gewerkt aan het bevorderen van de rolstoeltoegankelijkheid in Nederland.

Met een rapport over de toetsing van één aspect van rolstoeltoegankelijkheid dat voor gebruikers met een mobiliteitsbeperking van groot belang is (het toilet), hoopt het NIRT dat nóg duidelijker wordt hoe belangrijk het is dat toegankelijkheid goed geregeld wordt en hoe makkelijk dat eigenlijk gerealiseerd kan worden.

In al die jaren zijn talloze locaties getoetst op hun rolstoeltoegankelijkheid, zowel in opdracht als door anonieme bezoeken. Daar is de toetsing van 175 mindervalidentoiletten uitgelicht om het wereldkundig te maken, omdat het zo'n belangrijke basisvoorziening is voor iedere mindervalide die de deur uit gaat. Zonder een goede mogelijkheid om naar het toilet te gaan, wordt het moeilijk en hachelijk om onderweg te gaan.

Doel van het rapport

Met de publicatie van de toetsingsresultaten beoogt het Nederlands Instituut voor Rolstoeltoegankelijkheid:

- inzichtelijk te maken in welke mate mindervalidentoiletten op dit moment daadwerkelijk toegankelijk zijn
- de oorzaken aan te geven voor de beperkte toegankelijkheid en
- inzicht te geven in de acties die tot (snelle) verbetering kunnen leiden.

Het NIRT hoopt dat de publicatie spoedig leidt tot veel meer daadwerkelijk rolstoeltoegankelijke mindervalidentoiletten in Nederland. Daarmee wordt de mogelijkheid voor mindervaliden om **gelijkwaardig 'mee te doen'*** in de maatschappij direct enorm vergroot.

* zie ook de volgende pagina van dit rapport: de definitie van rolstoeltoegankelijkheid

Uitgangspunt: wat is rolstoeltoegankelijkheid?

De definitie die het Nederlands Instituut voor Rolstoeltoegankelijkheid hanteert en als leidraad heeft voor alle activiteiten en toetsingen:

Rolstoeltoegankelijkheid is:

toegang bieden aan rolstoelers op een zodanige wijze dat zij

zelfstandig en **ongehinderd** kunnen functioneren en

zij **gelijkwaardig** kunnen 'meedoen' in de maatschappij.

Op basis van deze definitie worden alle activiteiten van het NIRT vormgegeven en uitgevoerd.

Wijze van toetsen

De toetsing van de 175 mindervalidentoiletten heeft grotendeels anoniem plaatsgevonden tijdens reguliere bezoeken aan de locaties. Daarnaast zijn toiletten getoetst op verzoek van opdrachtgevers.

De toetsing vond telkens plaats aan de hand van de checklist die de deskundigen van het NIRT gebruiken voor de toetsing van mindervalidentoiletten bij opdrachten. De checklist bevat criteria die puur gericht zijn op maatvoering en aanwezigheid van items en toetst daarnaast tevens of die maatvoering en aanwezigheid leidt tot **daadwerkelijke toegankelijkheid**. Daarmee blijkt of het toilet ook bruikbaar is door een rolstoeler. Een toilet dat een 8 of hoger scoort aan de hand van deze checklist is daadwerkelijk rolstoeltoegankelijk en heeft hoogstens een paar verbeterpunten om de puntjes op de i te zetten. In de toiletten die lager dan een 8 scoren, zijn nog enkele aanpassingen noodzakelijk om daadwerkelijke toegankelijkheid te realiseren en de rolstoeler zelfstandig te kunnen laten functioneren.

Waar mogelijk zijn ook foto's gemaakt van de getoetste toiletten.

In sommige gevallen leidde de toetsing tot de urgente noodzaak om de eigenaar in te lichten, bijvoorbeeld als het toilet tot gevaarlijke situaties zou kunnen leiden, zoals bijvoorbeeld het onmogelijk iemand kunnen bereiken als die onwel zou worden in het toilet.

Waar de gelegenheid zich voordeed om aan het management van een locatie tips of suggesties te doen, is dat gedaan.

Type locatie

Er is bij het verwerken van de resultaten van de toetsingen ook gekeken naar het type locatie dat is getoetst. In het project zijn hotels, restaurants, winkels/winkelcentra, toeristische locaties, vergadercentra, tankstations, theaters en muziekcentra, overheidslocaties, stations en zorginstellingen opgenomen.

Immers: van sommige locaties, zoals bijvoorbeeld zorginstellingen, mag verwacht worden dat de mindervalidentoiletten prima rolstoeltoegankelijk zijn. Juist op zo'n locatie zou men moeten begrijpen hoe belangrijk het is hierin goed te voorzien. En zou men de kennis en ervaring moeten hebben die tot daadwerkelijk toegankelijke toiletten leidt, waarin de rolstoeler zelfstandig en zonder belemmeringen kan functioneren.

Soort manco

Bij de verwerking van de resultaten is ook gekeken naar het soort manco dat werd aangetroffen.

Een toiletrol die niet bereikbaar is, is een groot manco. Een in de weg staande afvalcontainer, plant of wagen van de schoonmaak waardoor het toilet niet gebruikt kan worden, eveneens. Dat valt door het merendeel van de rolstoelers immers zelf niet op te lossen.

Een spiegel die niet optimaal is aangebracht waardoor de rolstoeler die niet kan gebruiken, is weliswaar formeel een manco doch het is vooral onhandig; het maakt een toilet niet ontoegankelijk, doch het is wel een aandachtspunt.

Resultaat van de toetsingen

De daadwerkelijke toegankelijkheid van mindervalidentoiletten in Nederland is slecht. Het gemiddelde cijfer na toetsing van 175 mindervalidentoiletten is een **3,7** op een schaal van 0 (niet aanwezig) tot 10 (optimaal).

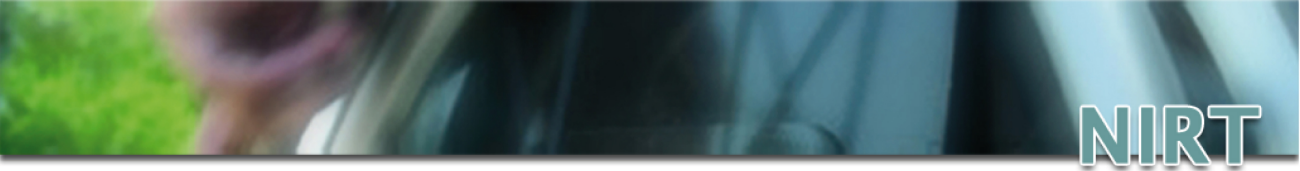
Uit de resultaten van de toetsing van de 175 mindervalidentoiletten komt de onderstaande verdeling over de aanwezigheid en rolstoeltoegankelijkheid van mindervalidentoiletten naar voren:

- het is er niet (22 %)
- het is er wel, maar wordt gebruikt voor opslag waardoor het niet bruikbaar is en niet getoetst kon worden (12 %)
- het is er wel, maar voldoet niet aan de minimale eisen (te klein, alleen via trap bereikbaar, etc.) (23 %)
- het is er wel en voldoet aan minimale eisen, maar is niet te gebruiken door een rolstoeler (bijvoorbeeld: deur kan niet volledig open, waardoor rolstoel er niet door past bijvoorbeeld) (9 %)
- het is er wel, maar niet echt goed toegankelijk; met wat creativiteit is het te gebruiken (bijvoorbeeld doorspoelknop niet zelf te bedienen, zeepautomaat gaat te zwaar om er iets uit te krijgen) (25 %)
- het is er wel en het is redelijk tot goed toegankelijk doch er zijn nog wat puntjes op de i te zetten (6 %)
- het is er en het is een echt rolstoeltoegankelijk mindervalidentoilet (3 %).

Samengevat betekent dit dat slechts een derde (!) van de getoetste mindervalidentoiletten (34%) echt gebruikt kan worden. Een rolstoeler die op pad gaat, heeft dus meer kans dat hij/zij niet naar het toilet kan, dan wel.

Het onderzoek heeft ook geleerd dat de inschatting van de bruikbaarheid van een mindervalidentoilet door anderen nog slecht te maken is. Als we van tevoren informeerden bij een locatie en vroegen of het toilet rolstoeltoegankelijk was, bleek het antwoord meestal iets te zijn in de trant van 'Ja hoor, er staat een rolstoelteken op.' Doorvragend naar specifieke voorzieningen (bijvoorbeeld warm en koud stromend water voor iemand met een stoma of incontinentieproblemen of transferruimte voor iemand die getild dient te worden), dan was men daarvan meestal niet op de hoogte.

Op websites van locaties staat regelmatig vermeld dat de locatie toegankelijk is, doch er staat praktisch nooit specifiek vermeld welke faciliteiten men als rolstoeler dan kan verwachten.

Belangrijkste knelpunten

Uit het onderzoek komt naar voren wat de grootste knelpunten zijn die ervoor zorgen dat een mindervalidentoilet niet echt of echt niet rolstoeltoegankelijk is. Ze zijn terug te leiden naar een paar hoofdonderwerpen:

1. bereikbaarheid
2. afmeting van de ruimte
3. indeling van de ruimte
4. keuze en plaatsing van de accessoires
5. beveiliging (alarmering)

Ad 1 : bereikbaarheid

De bereikbaarheid van een mindervalidentoilet wordt onder andere bepaald door:

- ❖ de **ligging** van het toilet (bijvoorbeeld: is het gesitueerd in een gang, kan de rolstoeler dan de draai wel maken?)
- ❖ de **toegang** tot het toilet (bijvoorbeeld: zit de deur in de logische rijrichting en is die onbelemmerd te openen of heeft die een dranger, kan de deur wel helemaal wijd open om met de rolstoel erdoor te kunnen?)
- ❖ de **onbelemmerde bereikbaarheid** (bijvoorbeeld: kun je er rechtstreeks heen rijden of moet je eerst een trap op of af of zit er toevallig net een opstap in het traject ernaartoe (die de rolstoeler natuurlijk niet kan overbruggen)?)

Ad 2 : afmeting van de ruimte

Er zijn afmetingen voor mindervalidentoiletten vastgesteld, die over het algemeen goed worden aangehouden (onder andere vermeld in het Handboek Toegankelijkheid: 1650 x 2200mm of 2200 x 2200mm).

Er wordt echter in een flink aantal gevallen creatief mee omgegaan ('die tien centimeter zal het verschil niet maken'), waardoor alle moeite en de investering om een daadwerkelijk toegankelijk mindervalidentoilet te creëren soms in 1 klap volledig teniet wordt gedaan. Met als gevolg dat het een van de toiletten wordt van de 66% uit deze toetsing dat niet gebruikt kan worden.

Belangrijkste knelpunten (vervolg)

Ad 3 : indeling van de ruimte

Dit is -samen met de plaatsing van de accessoires (nr. 4)- dé oorzaak van de geringe bruikbaarheid van de mindervalidentoiletten.

De indeling van de ruimte bepaalt de rolstoeltoegankelijkheid. Tijdens de toetsingsbezoeken aan de 175 mindervalidentoiletten bleek dat de daadwerkelijk toegankelijke toiletten mede uitblonken door hun indeling.

Voor de rolstoeler is het van groot belang dat de rolstoel goed gepositioneerd kan worden ten opzichte van het toilet om de transfer van rolstoel naar toilet (en terug) te maken. Afhankelijk van de handicap en de mate van zelfredzaamheid van de rolstoeler is deze transferruimte allesbepalend voor de mogelijkheid om van het toilet gebruik te maken. Het is juist deze transferruimte die in veel mindervalidentoiletten onvoldoende aanwezig is en/of onlogisch is ingedeeld, waardoor die niet maximaal benut kan worden.

Daarnaast bepaalt de plaats van de wastafel hoe handig de ruimte gebruikt kan worden door de rolstoeler. Samen met de plaats van het toilet wordt daardoor de manoeuvreerruimte bepaald en dus de mogelijkheid om 'uit de voeten te kunnen' in het toilet.

Ad 4 : keuze en plaatsing van de accessoires

Met een goede indeling van het toilet alleen, wordt nog geen daadwerkelijke toegankelijkheid bereikt; is het toilet nog niet bruikbaar. Die 'finishing touch' moet komen van de keuze en de plaatsing van accessoires.

Als een toiletrolhouder bijvoorbeeld tegen de achterwand wordt geplaatst, is die voor menige mindervalide onbereikbaar. Hoewel dat een open deur lijkt, kwamen we die situatie (te) vaak tegen. In de toiletten waarover in het onderzoek wordt aangegeven dat ze nog wat puntjes op de i te zetten hebben, is in 36% van de gevallen de plaatsing van de toiletrol één van die puntjes. Dat die stevig vast zit in de toiletrolhouder lijkt ook logisch, doch blijkt het in de praktijk niet. Menigmaal zit de toiletrol zo wankel vast, dat die direct valt en buiten bereik van de rolstoeler rolt.

Een ander accessoire waarvan het belang onderschat wordt, is de handdroogvoorziening. In veel toiletten wordt gebruik gemaakt van een externe dienstverlener die dat verzorgt. In de praktijk betekent dit, dat er door de opdrachtgever niets met de dienstverlener wordt afgesproken over het type handdroging dat wordt gekozen en de precieze plaats waar die dient te komen.

En dus hangt er 'ergens' in de buurt van de wastafel een handdroogvoorziening. Soms een textielrol, soms een blower, soms een automaat met papieren handdoekjes. Gevraagd naar de keuze heeft men geen idee op basis waarvan die gemaakt is en kan men ook niet aangeven wat voor de mindervalide het handigst zou zijn. Om over de precieze plaats die handig is maar te zwijgen.

Belangrijkste knelpunten (vervolg)

Ad 4 : keuze en plaatsing van accessoires (vervolg)

Ook over accessoires is het nodige vastgelegd in het Handboek Toegankelijkheid. Bijvoorbeeld dat ze op een hoogte van 90 - 120 cm geplaatst dienen te worden om bereikbaar te zijn. En dat een zeepautomaat zo gekozen dient te zijn dat die met de kracht van twee vingers te bedienen valt. Het ligt wel vast, doch in de praktijk blijken de accessoires in grote getale de struikelblokken te zijn die een toilet onbruikbaar maken voor rolstoelers.

Het blijkt overigens dat veel ontwerpers van mindervalidentoiletten en de installateurs die de uitvoering moeten doen, de benodigde afwegingen voor de keuze en plaatsing van accessoires niet kunnen benoemen en daar slechts zelden advies over inwinnen.

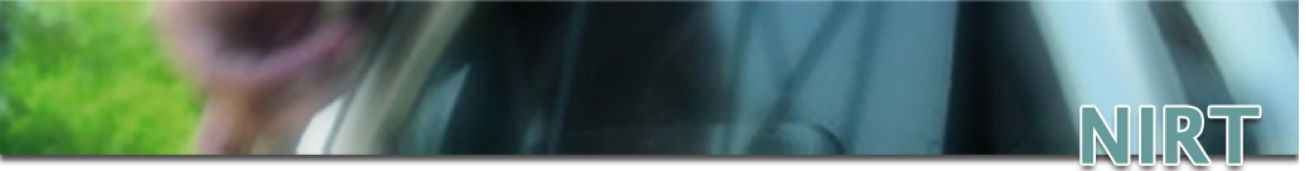
Dat deze factor zo allesbepalend is in het daadwerkelijk rolstoeltoegankelijk laten zijn van een mindervalidentoilet blijkt nu uit de toetsing van deze 175 mindervalidentoiletten.

Ad 5 : beveiliging (alarmering)

De vereiste beveiliging van een mindervalidentoilet is duidelijk vastgelegd. Omdat iemand onwel kan worden of anderszins hulp kan moeten inroepen, dient in het mindervalidentoilet een alarmering te worden aangebracht.

Hoewel de richtlijnen klip en klaar zijn, bleek dat van het derde deel van de getoetste toiletten die toegankelijk zijn maar liefst 80% (!) geen alarmering heeft of deze niet volgens de richtlijnen heeft aangebracht. Een schokkende uitkomst.

Niet alleen is het voor de mindervalide in kwestie een heel vervelende situatie als er geen hulp kan worden ingeroepen; het is ook voor de locatie heel vervelend als om deze reden een incident fataal zou aflopen. Zeker omdat duidelijk is vastgelegd wat de eisen zijn.

Waarom gaat het nog niet overal goed?

Nu met dit rapport inzicht is verkregen in de daadwerkelijke toegankelijkheid (bruikbaarheid) van mindervalidentoiletten, rijst ook de vraag waarom het nog niet overal goed gaat.

Hoewel overduidelijk is dat de wil om een mindervalidentoilet te realiseren steeds vaker aanwezig is, ontbreekt de kennis en het inzicht om dit goed te realiseren. Met de op handen zijnde ratificatie van het VN-verdrag zal de noodzaak om een mindervalidentoilet aan te brengen straks ook op grote schaal ontstaan. Daarom is het goed te kijken naar de oorzaken van de slechte toegankelijkheid van de mindervalidentoiletten die tot nu toe gerealiseerd zijn.

De oorzaak ligt op meerdere vlakken:

- **onvoldoende kennis en inzicht** bij degenen die het mindervalidentoilet ontwerpen en uitvoeren. In hun opleidingen wordt hieraan geen of onvoldoende aandacht besteed.
- een mindervalidentoilet wordt naar verhouding minder vaak gebruikt en vraagt in een gebouw vaak **kostbare ruimte** (letterlijk en figuurlijk). Het is dan verleidelijk om daarmee te schipperen.
- er zijn nog **geen sancties** op het niet hebben van een daadwerkelijk toegankelijk mindervalidentoilet (in vergelijking met Italië waar bijvoorbeeld een restaurant geen restaurantvergunning krijgt als zij geen mindervalidentoilet hebben). Er wordt tegenwoordig wel beter gekeken naar de aanwezigheid van een mindervalidentoilet en de route er naartoe, doch niet naar de zo essentiële indeling en inrichting.
- er zijn helaas ook locaties die melden dat ze liever geen of zo weinig mogelijk mindervaliden ontvangen, waarmee het ontbreken van een mindervalidentoilet ook als **ontmoedigingsbeleid** wordt gebruikt. Bijvoorbeeld een restaurant dat uit representatief oogpunt liever geen of zo min mogelijk mindervaliden in de zaak heeft en dat ook zo benoemt (hetgeen feitelijk discriminatie genoemd kan worden). Of een restaurant dat om **commerciële redenen** het mindervalidentoilet heeft opgeheven 'omdat daar toch een tafeltje voor twee personen kan staan dat omzet oplevert'.

Mogelijkheden ter verbetering

Hoewel de resultaten van de toetsing van 175 mindervalidentoiletten laten zien dat er nog een hoop moet gebeuren om mindervaliden op meer locaties een toilet te kunnen laten gebruiken, zijn er mogelijkheden om dat relatief snel te bewerkstelligen:

- ✓ De **bewustwording van wat nodig** is om een rolstoeler van een toilet gebruik te kunnen laten maken, is de eerste stap. Zodra eigenaren en huurders van locaties begrijpen wat zij kunnen doen, kunnen al direct de eerste aanpassingen gedaan worden. Met elke verandering wordt weer een stap gezet naar het toegankelijker maken van de mindervalidentoiletten. Een toiletrolhouder verplaatsen of het aanpassen van de handdoekvoorziening of het alarm kost over het algemeen weinig geld en moeite en levert direct verbeteringen voor de mindervalide op.
- ✓ **Vergroten van kennis en inzicht** bij de ontwerpers en uitvoerenden van nieuw- en verbouw, zodat alle mindervalidentoiletten die na het verschijnen van dit rapport worden aangelegd direct goed worden uitgevoerd.
- ✓ **Aanpassing van de regelgeving**, zodat alle aspecten die van belang zijn daarin worden opgenomen. Voldoen aan de eisen leidt dan ook tot daadwerkelijke rolstoeltoegankelijkheid. Een bouwvergunning zal dan alleen worden afgegeven als ook een bereikbaar mindervalidentoilet, goed ingedeeld en met de juiste accessoires op de juiste plek, wordt opgenomen in de plannen.
- ✓ **Inzichtelijk maken van de economische en imagovoordelen** van een mindervalidentoilet (bijvoorbeeld dat restaurants 12% meer omzet kunnen behalen en het tonen van maatschappelijke en sociale betrokkenheid door bedrijven en organisaties).

Tot slot

De toetsing van deze 175 mindervalidentoiletten heeft aangetoond waarom het belangrijk is dat we als maatschappij meer aandacht gaan besteden aan de rolstoeltoegankelijkheid.

Nu de overheid met haar veranderende regelgeving afdwingt dat mindervaliden een steeds actievere rol gaan spelen in de maatschappij, volwaardig gaan deelnemen aan het maatschappelijk leven en zich steeds meer zelfstandig of met zo min mogelijk hulp kunnen redden, is het belangrijk dat de samenleving daarop ingericht is.

Dat heeft enerzijds te maken met gelijkwaardigheid, betrokkenheid bij elkaar en hulpvaardigheid, en anderzijds met de inrichting van onze maatschappij op de mindervalide mede-burgers.

Om de deur uit te kunnen gaan, zijn mindervalidentoiletten onontbeerlijk. Een bezoek aan restaurant, evenement, theater of bijvoorbeeld werken in een kantoor of andere omgeving kan alleen als er ook een toiletfaciliteit is.

Het **Nederlands Instituut voor Rolstoeltoegankelijkheid** vertrouwt erop met deze toetsing van 175 mindervalidentoiletten het belang en de urgentie van daadwerkelijk toegankelijke mindervalidentoiletten duidelijk te hebben gemaakt en hoopt dat het ertoe zal leiden dat die op afzienbare termijn overal beschikbaar en bereikbaar zijn.

Bijlage bij Rapport Toetsing Mindervalidentoiletten 2014

Mindervalidentoilet restaurant

Hoewel fraai, staat deze tijdelijk opgeslagen plantenbak flink in de weg voor de rolstoeler. Het afvalbakje hoort ook op een andere plaats. Het is voor menige rolstoeler belastend of niet mogelijk dat te verplaatsen, omdat hun mobiliteit dat niet toelaat (niet kunnen reiken, draaien, bukken bijvoorbeeld).

Bijlage bij Rapport Toetsing Mindervalidentoiletten 2014

Mindervalidentoilet bekende restaurantketen

- Het mindervalidentoilet wordt duidelijk gebruikt voor opslag van voorraad en overtollige zaken. Voor een rolstoeler daardoor niet toegankelijk.
- De toiletrolhouder zit op de achterwand en is daardoor voor menige mindervalide onbereikbaar.
- De grote afvalbak is eveneens een sta-in-de-weg. Bovendien: een pedaalemmer is voor een rolstoeler niet vaak te gebruiken, die mankeert meestal iets aan zijn/haar benen.

Bijlage bij Rapport Toetsing Mindervalidentoiletten 2014

Mindervalidentoilet vergaderetage hotelketen

Deze foto spreekt boekdelen:

- rolstoel past nauwelijks in het toilet, kan niet draaien
- geen mogelijkheid om goede transfer naar het toilet te maken

Toilet is volledig ongeschikt als mindervalidentoilet.

Bijlage bij Rapport Toetsing Mindervalidentoiletten 2014

Mindervalidentoilet bekende restaurantketen

Dit toilet kan niet zelfstandig gebruikt worden, omdat de rolstoeler zelf niet kan doorspoelen. In de praktijk is ook de knop van het reservoir om door te spoelen vaak niet bereikbaar, waardoor de rolstoeler alsnog hulp van derden moet inroepen (wat bovendien heel gênant voelt).

Bijlage bij Rapport Toetsing Mindervalidentoiletten 2014

Mindervalidentoilet evenementengebouw

Meest opvallende struikelblokken voor de mindervalide:

- Toiletrol bevindt zich áchter toilet (onbereikbaar voor menige mindervalide)
- Juist op opstelplek voor de rolstoel naast het toilet staan twee containers die dat belemmeren; plek is bovendien te smal
- Spiegel hangt te hoog

Bijlage bij Rapport Toetsing Mindervalidentoiletten 2014

Mindervalidentoilet restaurant annex kantorengebouw

- Het toilet is door de grote kolom qua afmeting al volledig ongeschikt als mindervalidentoilet.
- Plaatsing van zo'n grote afvalbak midden in de ruimte leidt tot nog grotere beperking voor rolstoeler.
- Toegangsdeur heeft zware dranger en kan door rolstoeler niet zelf geopend worden.

Bijlage bij Rapport Toetsing Mindervalidentoiletten 2014

Mindervalidentoilet toeristische locatie

Eén van de vijf toppers van de toetsing van de 175 mindervalidentoiletten:

- zeer ruime toiletruimte
- handig ingedeeld, zodat ook iemand die hulp nodig heeft goed geassisteerd kan worden
- wastafel had nog handiger gemogen, daardoor geen 10 (beperkt onderrijdbaar).

Al met al een zeer plezierig mindervalidentoilet qua ruimte, indeling en uitvoering.

Bijlage bij Rapport Toetsing Mindervalidentoiletten 2014

Mindervalidentoilet begane grond hotel (zowel voor hotelgasten als conferentiedeelnemers)

Ook een van de 5 beste mindervalidentoiletten uit de toetsing:

- elektrische deuropener (hetgeen zeer luxe en heel handig is)
- efficiënte indeling van de ruimte
- genoeg manoeuvreerruimte en transferruimte
- toilet is niet ver genoeg uit de wand geplaatst
- spiegel hangt iets te hoog
- alarm is niet op juiste hoogte bevestigd (door deze drie laatste punten geen 10).

Dit toilet is voor de rolstoeler handig in gebruik en luxe uitgevoerd.

Nederlands Instituut voor RolstoelToegankelijkheid

Het **Nederlands Instituut voor Rolstoeltoegankelijkheid** stelt zich ten doel Nederland rolstoeltoegankelijk te maken, zodat rolstoelers onbelemmerd en gelijkwaardig 'meedoen' in de maatschappij.

Om dit doel te bereiken verzorgt het NIRT:

- ❖ **Masterclasses** waarin kennis over rolstoeltoegankelijkheid wordt overgedragen en het inzicht in de vele aspecten van rolstoeltoegankelijkheid wordt bevorderd;
- ❖ **toetsingen van ontwerpen en tekeningen**, zodat in deze vroege fase het optimale resultaat bereikt kan worden met zo min mogelijk kosten en moeite;
- ❖ **toetsingen op locatie**, zodat in de situatie ter plekke meegedacht kan worden om met simpele oplossingen tot het maximale resultaat te komen;
- ❖ **advisering van overheden, bedrijven en organisaties** op het gebied van rolstoeltoegankelijkheid
- ❖ **lezingen en presentaties** om bewustwording te bevorderen en te informeren.

Nederlands Instituut voor Rolstoeltoegankelijkheid (NIRT)

Postbus 189
1940 AD BEVERWIJK

T 0251 234 277
E info@rolstoeltoegankelijkheid.nl
I www.rolstoeltoegankelijkheid.nl
Twitter: @rolstoeltoegang